Reglemente
för riksbankens styrelse och förvaltning,
utfärdadt den 21 maj 1912.

AFDELNING I.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Riksbanken förblifver under Riksdagens garanti samt förvaltas af därtill förordnade fullmäktige efter af Konungen och Riksdagen gemensamt stiftad lag samt de särskilda föreskrifter, som äro meddelade i detta reglemente.

(Jfr regeringsformen § 72.)

§ 2.

Mom. 1. Om riksbankens grundfond och reservfond är stadgadt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, §§ 2 och 26.

Mom. 2. Hvad riksbanken äger utöfver grundfonden och reservfonden må vid bokslutet föras såsom reserverade medel.

§ 3.

Om riksbankens sedelutgifning och metalliska kassa är stadgadt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, kap. II.

§ 4.

Riksbanken är skyldig att, när så påfordras, vid sitt hufvudkontor inlösa sina sedlar efter den grund, Konung och Riksdag fastställt, hvadan sedlar å kronor och riksdaler riksmynt inlösas efter deras lydelse, sedlar å specie eller banko efter den grund, att en riksdaler specie eller banko gäller lika med en riksdaler femtio öre riksmynt, samt sedlar å 14 och 10 skillingar uti koppar efter enahanda grund som för inlösen af sedlar, lydande å banko.

Se 1) lag för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, kungl. förordningen om rikets mynt af den 3 februari 1855, lagarna om rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet af den 30 maj 1873, 2) lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken af den 12 maj 1897.

§ 5.

Om förfarandet, ifall riksbanken vägrar att sedel vid uppvisandet inlösa, stadgas i lagen med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken den 12 maj 1897, § 2.

§ 6.

Om offentliggörande af uppgifter angående riksbankens ställning stadgas i §§ 23 och 24 af lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897.

AFDELNING II.

Om bankens rörelse.

A. Om köp och försäljning af guld, silfver, utländska växlar och obligationer samt om metalliska kassans upprätthållande.

§ 7.

Mom. 1. I riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor emottages svenskt guldmynt, prägladt i enlighet med kungl. förordningen af den 31 juli 1868 och äldre författningar, efter dess värde i gångbart mynt.

Mom. 2. De i enlighet med kungl. förordningen den 3 februari 1855 eller äldre författningar präglade svenska silfvermynt emottagas af riksbanken enligt den i § 3 af lagen den 30 maj 1873 om öfvergången till det nya myntsystemet stadgade grund.

Mom. 3. I afseende på utländska guld- och silfvermyntsorter, hvilka icke, till följd af afslutad konvention, skola gälla såsom gångbart mynt i riket, äga fullmäktige bestämma såväl hvilka slag må köpas som pris därå.

Mom. 4. Om köp och försäljning af guld och silfver är stadgadt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 10.

Guld och silfver, som sjöledes införas, skola mot sjöfara försäkras.

Mom. 5. Fullmäktige äga att i afseende å mottagande af omyntadt guld vid afdelningskontoren meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behöfliga.

Mom. 6. Fullmäktige äga pröfva, om och till hvilket pris silfver i plants samt annat omyntadt silfver må af riksbanken inköpas.

Mom. 7. I fråga om utlämnande af svenskt guldmynt, prägladt före år 1873, eller af utländskt guld- eller silfvermynt, som icke, i följd af afslutad konvention, skall gälla såsom gångbart mynt i riket, äga fullmäktige besluta.

Mom. 8. Guld och silfver i plants tillhandahållas vid hufvudkontoret i mån af tillgång till pris, som fullmäktige äga bestämma.

§ 8.

Mom. 1. Om rätt för riksbanken att köpa eller genom annat aftal öfvertaga och att sälja dels utländska valutor dels vissa slag af obligationer samt att förmedla köp och försäljning af in- och utländska obligationer är stadgadt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, §§ 11 och 12.

Mom. 2. Riksbankens behållning i utländska valutor äga fullmäktige att hafva innestående hos kända och säkra utländska bankinrättningar eller handelshus samt att å dessa behållningar utställa växlar eller anvisningar.

Mom. 3. I fråga om öppnandet af räkning med utländska bankinrättningar och handelshus enligt lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 20, 2:dra stycket, äga fullmäktige rätt att för hvarje särskildt fall bestämma villkoren.

§ 9.

Om metalliska kassan visar benägenhet att nedgå till det i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 8, bestämda minsta belopp, böra fullmäktige i tid vidtaga de åtgärder, hvilka med afseende på förhållandena för tillfället finnas lämpliga, medelst afyttrande af obligationer eller statspapper, medelst sedelstockens förminskning genom indragning å lånerörelsen eller medelst anlitande af kredit å utrikes ort; ägande fullmäktige att af dessa utvägar välja den eller dem, som för tillfället må finnas bäst leda till ändamålet.

§ 10.

Beloppet af den utländska kredit, som riksbanken enligt lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 20, 1:sta stycket, äger begagna, må ej öfverstiga 20 millioner kronor.

B. Om riksbankens sedlar, om växling af mynt och sedlar samt om andra betalningsmedel, som i riksbankens kassor mottagas.

§ 11.

Mom. 1. Texten å de sedlar, som riksbanken enligt lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 utgifver, skall lyda sålunda: Sveriges riksbank inlöser vid anfordran denna sedel å 00 kronor med guldmynt enligt lagen om rikets mynt af den 30 maj 1873.

Mom. 2. Dessa sedlar förses med namnteckning af två riksbankens tjänstemän. Å sedlar af 1,000 kronors valör handskrifvas namnteckningarna, men å öfriga sedlar anbringas desamma genom tryck.

Mom. 3. Riksbankens hufvud- och afdelningskontor skola alltid vara försedda med riksbankens sedlar till utväxling mot det i riket gångbara myntet.

Mom. 4. I fråga om inlösen af bristfälliga och förslitna sedlar iakttages hvad som dels är stadgadt i kungl. kungörelserna af den 5 mars 1836, den 4 februari 1859, den 7 november 1873 och den 24 oktober 1890, dels föreskrifves i stadgarna för tjänstgöringen i riksbankens hufvudkontor.

Mom. 5. Framställning om inlösen af sedel, som blifvit så stympad och skadad, att denna inlösen beror icke af sedelns granskning, utan på

undersökning och pröfning af särskilda skäl och omständigheter, pröfvas och afgöres af fullmäktige.

Mom. 6. Sedlar å riksdaler äfvensom å en krona, då sådana till riksbanken ingå, skola på föreskrifvet sätt obrukbargöras.

§ 12.

Riksbanken tillhandahåller svenskt mynt och skiljemynt af alla de valörer, som utmyntas enligt gällande lag om rikets mynt, och gäller i afseende å myntväxling hvad därom i kungl. kungörelsen den 31 december 1908 är stadgadt.

Rörande gångbarheten af mynt och skiljemynt är stadgadt i §§ 13 och 14 af lagen om rikets mynt.

§ 13.

Mom. 1. Vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor skall mottagas till inväxling med gångbart mynt hvilket som helst belopp af koppermynt, prägladt efter myntordningar äldre än 1855 års myntordning, samt af riksgäldskontorets polletter. Sådant mynt får icke åter utväxlas.

Mom. 2. Kopparskiljemynt, prägladt enligt 1855 års myntordning, skall likaledes i riksbanken kvarhållas.

Mom. 3. Fullmäktige äga bestämma, till hvilket värde sådant kopparskiljemynt, som ej vidare i rörelsen utlämnas, skall i riksbankens räkenskaper bokföras.

§ 14.

Vid insättningar och likvider i riksbankens hufvud- och afdelningskontor kunna, utom rikets mynt och riksbankens sedlar, användas dels hufvud- och afdelningskontorens växlar, dels af enskilda banker utgifna sedlar, hvilka af fullmäktige pröfvas böra till emottagande godkännas, dels ock, efter fullmäktiges pröfning, vid uppvisandet betalbara, af enskilda penninganstalter utställda växlar.

Om förfaringssättet med mottagna enskilda penninganstalters sedlar och växlar äga fullmäktige meddela föreskrifter.

§ 15.

Hufvud- och afdelningskontorens kassor skola å hvarje helgfri dag hållas för allmänheten tillgängliga å tider, som af fullmäktige bestämmas.

C. Om postväxelrörelsen.

§ 16.

Mom. 1. De växlar, som riksbanken enligt § 18 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 utgifver, skola vara ställda till viss man eller order och få ej in blanco transporteras.

Mom. 2. I hvarje af riksbankens kontor må penningar insättas och ett däremot svarande belopp efter telegram af det kontor, där insättningen ägt rum, af hvilket som helst annat riksbankens kontor till vederbörande i behörig ordning utbetalas, dock med rättighet för det senare kontoret att, om svårighet möter för beloppets utbetalande i reda penningar, å detsamma utfärda postväxel att inlösas vid hufvudkontoret; och äga fullmäktige genom meddelade särskilda föreskrifter bestämma de afgifter och de villkor i öfrigt, som med hänsyn till riksbankens säkerhet kunna pröfvas för åtnjutande af omförmälda rättighet erforderliga.

D. Om depositions-, giro- samt upp- och afskrifningsrörelsen.

§ 17.

Enligt lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 16 a), äger riksbanken såväl vid hufvudkontoret som vid afdelningskontoren på deposition afgiftsfritt mottaga penningar att utan räntegodtgörelse återbetalas vid anfordran eller å tid, som vid insättningen bestämmes; skolande bevis öfver sålunda insatta penningar ställas till viss man.

Sådant insättningsbevis skall återställas, då penningarna lyftas.

§ 18.

Mom. 1. Enligt lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 16 b) och § 17, äger riksbanken

dels vid såväl hufvudkontoret som afdelningskontoren utan afgift eller räntegodtgörelse mottaga och å giroräkning föra penningar, med förbindelse att vid anfordran tillhandahålla räkningshafvaren hvad å räkningen innestår,

dels ock utan räntegodtgörelse för statsverkets räkning mottaga penningar och af statsverkets tillgodohafvande verkställa utbetalningar.

Mom. 2. För denna rörelse gälla följande hufvudsakliga bestämmelser:

a) om öppnande af räkning göres skriftlig anmälan;

b) insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal;

c) å insättning meddelas kvitto, hvilket ej får å annan öfverlåtas;

d) för uttagning kan begagnas antingen handskrifven eller tryckt anvisning eller till viss man eller order ställd check, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numrerade checkblanketter räkningshafvaren tillhandahållas utan afgift.

I öfrigt erforderliga föreskrifter meddelas af fullmäktige.

§ 19.

Hafva fullmäktige enligt § 16 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 åt firmor, som hafva växeldiskontering i riksbanken och ej själfva drifva bankrörelse, öppnat upp- och afskrifningsräkning mot räntegodtgörelse, skola för begagnande af sådan räkning gälla följande hufvudsakliga bestämmelser:

a) insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal;

b) å insättning meddelas kvitto, hvilket icke får å annan öfverlåtas;

c) för uttagning begagnas till viss man eller order ställd check, hvilken icke får in blanco transporteras. Räkningshafvaren äger icke begagna andra checkblanketter än sådana, som af riksbanken honom tillhandahållas. För dessa checkblanketter, å hvilka kvitto skall lämnas, får afgift icke upptagas;

d) å räkningen utställd check är betalbar vid uppvisandet, under förutsättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande checkens belopp;

e) å insatta medel beräknas ränta från och med första helgfria dag efter insättningen å högsta fulla 100-tal af behållningen;

f) fullmäktige bestämma det belopp, som högst må å räkning innestå, äfvensom räntefoten, hvilken kan vara olika i hufvudkontoret och de särskilda afdelningskontoren.

I öfrigt meddela fullmäktige de bestämmelser, som för begagnande af sådan räkning finnas erforderliga.

E. Om mottagning i förvar af guld, silfver och värdepapper samt af gods under försegling.

§ 20.

Mom. 1. Då, jämlikt § 19 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, i riksbankens hufvudkontor till förvar mottages guld eller silfver, myntadt eller i plants, skall bevis därom utfärdas. Detta bevis, som skall vara ställdt till viss man, bör innehålla:

a) för såväl myntadt som omyntadt guld eller silfver vikt och dessutom, i fråga om mynt, antal och valör af hvarje slag samt, beträffande metall i plants, uppgift å finheten, hvilken inlämnaren har att styrka med företeende af attest från kontrollverket;

b) beräknadt värde i rikets mynt; och

c) förbindelse för riksbanken att, emot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsafgift, återställa det till förvar mottagna eller, om sådant ej kan ske, betala dess i beviset upptagna värde i rikets mynt.

Mom. 2. När, jämlikt det i mom. 1 åberopade stadgande i lagen för Sveriges riksbank, till förvar i riksbankens hufvudkontor mottagas obligationer, aktier eller andra värdepapper af de slag, fullmäktige bestämma, skall likaledes därom utfärdas bevis till viss person, hvarvid bör iakttagas, att hvarje slag af obligationer, aktier eller andra värdepapper anses såsom en särskild deposition, och att å ett bevis således endast upptagas värdepapper af samma slag och beskaffenhet. I öfrigt bör beviset innehålla:

a) uppgift å värdepapperens antal, utgifningsdag och belopp samt serie, nummer eller annan beteckning jämte å papperen satt värde, detta senare, såvidt ske kan, upptaget efter gällande pris; och

b) förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsafgift, återställa de i förvar mottagna handlingarna eller lämna andra af samma slag, beskaffenhet och belopp eller ock utbetala det värde, som för det eller de felande papperen, efter det i beviset bestämda pris, belöper.

Mom. 3. Afgiften för i förvar lämnadt guld, silfver eller värdepapper utgör för år räknadt $^1/_{20}$ procent af det deponerades i beviset upptagna värde, hvarvid del af tusental beräknas som helt. Utan afseende på förvaringstidens längd skall vid inlämnandet afgift erläggas för minst ett år. Afgiften för hvarje särskild deposition må i intet fall understiga en krona för år räknadt.

Då insättare till förvar lämnar värdepapper af samma slag och beskaffenhet, som han å tidigare deposition redan har i riksbanken inneliggande, må han, mot återställande af det äldre depositionsbeviset, kunna erhålla nytt bevis, omfattande såväl den tidigare depositionen som de nya till förvar ingifna värdepapperen, och må i detta fall afgiften för det nya beviset, hvilket utfärdas för den tid, som å det äldre kan återstå, beräknas endast i förhållande till den återstående tiden och för de nyinlagda värdepapperen; den må dock icke understiga en krona.

Därest ej depositionen återtages inom den tid, för hvilken afgift erlagts, anses den såsom på ett år förnyad på då gällande villkor. Uttager insättare depositionen före utgången af den tid, för hvilken afgift blifvit erlagd, äger han likväl ej rätt att återbekomma erlagd afgift; utlottadt eller till betalning uppsagdt värdepapper må dock kunna mot annat eller andra af samma slag och beskaffenhet samt intill samma belopp afgiftsfritt utbytas. Om utbyte mot annat värdepapper på nyss antydt sätt icke äger rum, bör nytt förvaringsbevis å återstående beloppet kostnadsfritt utfärdas för den tid, afgift redan erlagts.

Mom. 4. Hafva fullmäktige på grund af sista punkten i § 19 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 medgifvit mottagande till förvar i hufvudkontoret af paket eller annan flyttbar egendom, skall det till förvar anmälda, sedan en af fullmäktige därtill utsedd tjänsteman förvissat sig om, att innehållets beskaffenhet ej utgör hinder för mottagande, inför samma tjänsteman inom riksbankens kontor förseglas med deponentens sigill, samt förvaringsbevis utfärdas. Beviset, som skall ställas till viss person, bör i öfrigt innehålla:

a) beskrifning å det till förvar aflämnades yttre skick och rymd; och

b) förbindelse för riksbanken att, mot återställande af beviset och erläggande af nedan bestämda afgift, återlämna godset med obruten försegling; dock utan ansvarighet å riksbankens sida för oförvållad skada eller tillfällig olycka.

Mom. 5. För gods under försegling beräknas förvaringsafgiften efter godsets rymd och förvaringstiden sålunda, att för hvarje månad betalas:

för	gods	med	rymd	af	högst	25	kub.-decim.	kr.	0:50
»	»	»	»	därutöfver	t. o. m.	50	»	»	» 0:75
»	»	»	»	»	»	75	»	»	» 1:—
»	»	»	»	»	»	100	»	»	» 1:25
»	»	»	»	»	»	125	»	»	» 1:40
»	»	»	»	»	»	150	»	»	» 1:55

o. s. v. med 15 öres förhöjning för hvarje ytterligare rymd af 25 kub.-decimeter eller del däraf; skolande, utan afseende å förvaringstiden, afgift alltid erläggas för minst tre månader.

Mom. 6. I öfrigt iakttages i afseende å till förvar inlämnadt guld, silfver, värdepapper eller försegladt gods:

att, om inlämnaren icke åtnöjes med det af riksbanken beräknade värdet å guldet, silfret eller värdepapperen eller med uppmätningen af försegladt gods eller med påförd förvaringsafgift, depositum icke mottages;

hvarjämte i fråga om försegladt gods tjänar till efterrättelse:

att vid inlämnandet skall betalas den afgift, som, enligt hvad ofvan är stadgadt, bör för hvarje fall minst erläggas;

att för börjad månad förvaringsafgift påföres såsom för en hel månad; samt

att obetald förvaringsafgift skall för hvarje kalenderår inbetalas.

Mom. 7. De för bedrifvande af den i mom. 1—6 omförmälda rörelse vid hufvudkontoret i öfrigt erforderliga föreskrifter meddelas af fullmäktige.

Mom. 8. Hafva fullmäktige på grund af § 19 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 medgifvit, att vid afdelningskontor af riksbanken må till förvar mottagas guld, silfver, värdepapper eller försegladt gods, äga fullmäktige, med iakttagande af här ofvan stadgade grunder, meddela de närmare bestämmelser, som för den ifrågavarande rörelsens bedrifvande finnas erforderliga.

Mom. 9. Med statens verk eller med andra, när särskilda omständigheter sådant föranleda, äga fullmäktige angående förvaring af värdepapper eller af gods under försegling träffa särskild öfverenskommelse, och må därvid deposition kunna mot nedsatt afgift eller utan afgift mottagas.

Bestämmelser angående förvarande i riksbanken af postsparbanken tillhöriga obligationer och värdepapper samt om förvarande m. m. af handlingar enligt öfverenskommelse mellan svenska staten, å ena, samt Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag m. fl., å andra sidan, angående viss grufegendom m. m. äro meddelade i § 51 här nedan.

Mom. 10. Utan hinder af bestämmelserna i mom. 2 och 3 härofvan angående depositionsbevisens form och innehåll samt angående värdehandlingarnas återställande äga fullmäktige att därom beträffande större depositioner meddela de föreskrifter, som de finna lämpliga.

F. Om utlåningsrörelsen.

§ 21.

Mom. 1. Riksbankens utlåningsrörelse drifves genom *hufvudkontoret i Stockholm* för Stockholms stad, för Stockholms län med undantag af de delar af Erlinghundra, Närdinghundra, Frösåkers och Långhundra härad, som tillhöra Uppsala-kontoret, för Åsunda härad med Enköpings stad, Trögds och Bro härad samt Håbo härad utom Skoklosters socken af Uppsala län samt för Åkers och Selebo härad af Södermanlands län; genom *afdelningskontoret i Göteborg* för Göteborgs och Bohus län, Vätle, Ale, Vedens, Bollebygds, Marks och Kinds härad samt västra länsmansdistriktet af Kullings härad inom Älfsborgs län äfvensom för Fjäre härad af Hallands län; genom *afdelningskontoret i Malmö* för Malmöhus län; genom *afdelningskontoret i Falun* för Kopparbergs län; genom *afdelningskontoret i Gäfle* för Gäfleborgs län, Våla härad af Västmanlands län samt Älfkarleby socken af Örbyhus härad och Hållnäs socken af Olands härad inom Uppsala län; genom *afdelningskontoret i Halmstad* för Hallands län med undantag af Fjäre härad, för Bjäre härad af Kristianstads län, för första (sydvästra), andra (sydöstra) och tredje (nordvästra) länsmansdistrikten af Västbo härad inom Jönköpings län äfvensom för södra och sydvästra länsmansdistrikten inom Sunnerbo härad af Kronobergs län; genom *afdelningskontoret i Härnösand* för Västernorrlands län med undantag af provinsen Medelpad; genom *afdelningskontoret i Jönköping* för Jönköpings län med undantag af förenämnda tre länsmansdistrikt af Västbo härad, för Redvägs härad af Älfsborgs län samt för Leaby och Slättängs tingslag af Vartofta och Frökinds härad af Skaraborgs län; genom *afdelningskontoret i Kalmar* för Kalmar läns södra landstingsområde eller Norra och Södra Möre samt Stranda och Handbörds härad jämte Öland, äfvensom för Aspelands härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom *afdelningskontoret i Karlskrona* för Blekinge län; genom *afdelningskontoret i Karlstad* för Värmlands län; genom *afdelningskontoret i Kristianstad* för Kristianstads län med undantag af Bjäre härad; genom *afdelningskontoret i Linköping* för Östergötlands län med undantag af de delar däraf, hvilka tillhöra afdelningskontoret i Norrköping för Norra Tjusts härad af Kalmar läns norra landstingsområde med undantag af de socknar, som tillhöra Norrköpingskontoret, samt för Södra Tjust, Sevede och Tunaläns härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom *afdelningskontoret i Luleå* för

Norrbottens län; genom *afdelningskontoret i Mariestad* för Skaraborgs län med undantag af dels nyssnämnda båda tingslag af Vartofta och Frökinds härad, dels ock Åse, Viste, Laske och Barne härad; genom *afdelningskontoret i Norrköping* för Norrköping och Söderköping samt Finspånga läns, Bråbo, Memmings, Lösings, Skärkinds, Östkinds, Björkekinds och Hammarkinds härad med Valdemarsviks köping af Östergötlands län äfvensom Tryserums och Östra Eds socknar af Norra Tjusts härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom *afdelningskontoret i Nyköping* för Södermanlands län med undantag af Åkers och Selebo härad; genom *afdelningskontoret i Sundsvall* för provinsen Medelpad; genom *afdelningskontoret i Umeå* för Västerbottens län; genom *afdelningskontoret i Uppsala* för Uppsala stad, för Lagunda, Hagunda, Ulleråkers, Vaksala, Rasbo, Bälinge och Norunda härad samt Örbyhus härad utom Älfkarleby socken, Olands härad utom Hållnäs socken och af Håbo härad Skoklosters socken af Uppsala län, för Erlinghundra härad utom Norrsunda socken, Närdinghundra härad utom Ununge och Edsbro socknar, Fröråkers härad utom Edebo socken, med städerna Östhammar och Öregrund, samt Östuna, Lagga och Husby-Långhundra socknar af Långhundra härad inom Stockholms län äfvensom för Torstuna härad af Västmanlands län; genom *afdelningskontoret i Visby* för Gottlands län; genom *afdelningskontoret i Vänersborg* för Älfsborgs län med undantag af Vätle, Ale, Vedens, Bollebygds, Marks, Kinds och Redvägs härad samt västra länsmansdistriktet af Kullings härad, äfvensom för Åse, Viste, Laske och Barne härad af Skaraborgs län; genom *afdelningskontoret i Västerås* för Västmanlands län, med undantag af Våla och Torstuna härad; genom *afdelningskontoret i Växjö* för Kronobergs län med undantag af södra och sydvästra länsmansdistrikten inom Sunnerbo härad; genom *afdelningskontoret i Örebro* för Örebro län, samt genom *afdelningskontoret i Östersund* för Jämtlands län, under iakttagande i afseende å samtliga afdelningskontoren af de villkor och bestämmelser beträffande lånerörelsen, hvilka fullmäktige äga föreskrifva.

Mom. 2. Diskontering, lån, kreditiv eller kredit i löpande räkning må ej beviljas annan än den, som är inom lånedistriktet mantalsskrifven eller där drifver stadigvarande rörelse; dock att växelutgifvare, acceptant eller endossent likasom hypoteksutgifvare eller löftesman må kunna antagas, äfven om han tillhör annat lånedistrikt, än där diskontering, lån, kreditiv eller kredit i löpande räkning sökes.

Utan hinder af distriktsindelningen må lån utan afbetalningsrätt mot realsäkerhet samt kreditiv mot enahanda slags säkerhet samt vid hufvudkontoret kredit i löpande räkning meddelas.

Dessutom må bankanstalter, äfven om de icke tillhöra hufvudkontorets distrikt, i samtliga lånegrenar anlita detta kontor.

§ 22.

I öfverensstämmelse med hvad § 13 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 stadgar, omfattar utlåningsrörelsen:

a) diskontering af växlar;

b) utlåning mot pant af obligationer, aktier eller andra värdepapper eller, i vissa fall, ensamt mot låntagarens förbindelse;

c) utlåning mot pant af varor;

d) beviljande af kassakreditiv och kredit i löpande räkning;

e) beviljande af lån från afbetalningslånefonden.

a) Diskontering af växlar.

§ 23.

Mom. 1. Växel, som af riksbanken diskonteras, skall vara utställd i svenskt mynt, accepterad samt betalbar inom sex månader efter diskonteringsdagen å sådan inrikes ort, som af fullmäktige såsom bankplats godkänts.

Mom. 2. Är växel ställd att betalas å annan ort, än där acceptanten bor, skall å växeln uppgifvas namnet på en å betalningsorten bosatt person eller firma, hos hvilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

b) Utlåning mot pant af obligationer, aktier eller andra värdepapper eller, i vissa fall, ensamt mot låntagarens förbindelse.

§ 24.

Mom. 1. Utlåning sker mot förbindelse till återbetalning antingen å bestämd tid af högst sex månader eller ock efter högst tre månaders uppsägning samt mot pant af obligationer, aktier eller andra värdepapper. Det tillkommer fullmäktige att bestämma hvilka värdepapper äro i riksbanken belåningsbara samt den kurs, till hvilken de må belånas.

Mom. 2. Kommun och annan därmed jämförlig samfällighet äfvensom stiftelse må på ofvan stadgade återbetalningsvillkor kunna erhålla lån utan annan säkerhet än dess egen förbindelse.

c) Utlåning mot pant af varor.

§ 25.

Mom. 1. Utlåning sker mot förbindelse till återbetalning å bestämd tid af högst sex månader samt mot pant af varor, liggande å allmän våg eller satta i förvar hos tredje man, som förbundit sig att hålla dem eller deras värde riksbanken till handa, samt pröfvas för en sådan förbindelse vederhäftig.

Panten skall i attest, som bör vara utställd till eller öfverlåten å riksbankens hufvudkontor eller vederbörande afdelningskontor, upptagas och beskrifvas.

Mom. 2. Fullmäktige bestämma såväl hvilka slag af varor må belånas som äfven belåningspriset, och äga att föreskrifva de kontroller med afseende på de upplagda varornas behöriga förvarande, som de finna ändamålsenliga och för riksbankens säkerhet behöfliga.

Mom. 3. Med frigifning af den för dessa lån lämnade panten eller en del däraf förhålles i enlighet med hvad för närvarande är stadgadt eller framdeles kan af fullmäktige föreskrifvet varda.

Mom. 4. Såväl fullmäktige som vederbörande afdelningskontors styrelser, de sistnämnda hvar för sitt lånedistrikt, äga att, så ofta och på sätt lämpligast samt för riksbankens säkerhet nödigt finnes, låta anställa besiktningar å och inventeringar af de på vågar eller andra upplagsplatser förvarade, hos riksbanken pantsatta varor.

d) Beviljande af kassakreditiv och kredit i löpande räkning.

§ 26.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas riksgäldskontoret på sätt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 14, säges.

Mom. 2. I öfrigt må kassakreditiv, efter vederbörande styrelses eller, där sådant särskildt föreskrifves, fullmäktiges pröfning och bestämmande beviljas mot pant af obligationer, aktier eller i fast egendom intecknade skuldebref eller ock mot säkerhet af borgen såsom för egen skuld.

Mom. 3. Kreditiv må ej beviljas på längre tid än tolf månader.

Mom. 4. Kreditivafgiftens belopp bestämmes af fullmäktige och kan vara olika för de särskilda kreditivhafvarne.

Mom. 5. Uttagningar och insättningar få verkställas äfven i brutna

tal. Räntan beräknas å lyftadt belopp från och med den dag, då det lyftats. Om utestående belopp ej slutar å jämnt tiotal kronor, skall räntan beräknas å närmast öfverskjutande jämnt tiotal.

Mom. 6. För uttagning begagnas antingen på viss man ställd, handskrifven anvisning eller ock på viss man eller order ställd check, hvilken icke får in blanco transporteras. Kreditivhafvaren äger icke begagna andra checkblanketter än sådana, som af riksbanken honom tillhandahållas. För dessa blanketter, å hvilka kvitto skall lämnas, får afgift icke upptagas.

Mom. 7. Kreditivtagare, som vid utgången af kreditivtiden erhållit nytt kreditiv att omedelbart därefter begagnas, är berättigad att låta till det nya kreditivet öfverföra vid kreditivtidens utgång till äfventyrs befintlig kapitalskuld, i mån som denna icke öfverstiger det nya kreditivets belopp.

Mom. 8. Kredit i löpande räkning kan af fullmäktige beviljas på högst tolf månader och mot samma slag af säkerhet, som för kreditiv äro fastställda, samt på de villkor i öfrigt, som fullmäktige bestämma, dock att afgift för dylik kredit ej erlägges.

Mom. 9. Sammanlagda beloppet af de kreditiv, som riksbanken enligt mom. 2 utlämnar, och af beviljade krediter i löpande räkning må, på sätt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, § 13 d), är bestämdt, ej öfverstiga femton millioner kronor.

e) Beviljande af lån från afbetalningslånefonden.

§ 27.

Mom. 1. Afbetalningslån lämnas mot lånesökandes förbindelse, försedd antingen med pant af obligationer, aktier eller i fast egendom intecknade skuldebref eller ock med borgen såsom för egen skuld.

Mom. 2. Lånen återbetalas medelst erläggande hvar sjätte månad efter utlåningsdagen af minst en tiondedel utaf lånebeloppet jämte upplupen ränta, vid äfventyr, om sådant försummas, att hela obetalda delen af lånet varder till betalning förfallen.

Mom. 3. Lån utgifvas ej å mindre belopp än 300 kronor.

Mom. 4. För lån, utgifna mot borgen, åligger det låntagaren att vid hvarje afbetalningstid, om så fordras, förete intyg om egen och löftesmäns fortfarande vederhäftighet, eller ock att ställa ny säkerhet, som godkännes, vid påföljd att eljest hela återstående lånebeloppet anses förfallet.

Mom. 5. Såsom låntagare får ingen häfta för högre belopp än 6,000 kronor.

Mom. 6. Öfriga bestämmelser, som för riksbankens säkerhet kunna i afseende å denna lånegren anses erforderliga, meddelas af fullmäktige.

Mom. 7. Inlämnas till hufvud- eller afdelningskontor ansökningar om lån af detta slag å större sammanlagdt belopp, än tillgångarna medgifva, pröfvas låneansökningarna i den ordning de ingått.

Särskilda bestämmelser om utlåningsrörelsen.

§ 28.

För utlåningsrörelsen i dess helhet skola gälla följande särskilda bestämmelser:

Mom. 1. Diskontering, lån, kreditiv eller kredit i löpande räkning må ej beviljas:

1:o) fullmäktige i riksbanken och ledamöterna i styrelserna öfver afdelningskontoren, dock att de kunna erhålla dels lån mot pant af varor, liggande å allmän våg, eller af statens, allmänna hypoteksbankens eller hypoteksföreningars obligationer, dels kassakreditiv mot säkerhet af nämnda obligationer;

2:o) tjänstemän och betjänte i riksbankens hufvudkontor eller afdelningskontor; dock äga bemälde tjänstemän och betjänte att vid hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor erhålla lån eller kreditiv mot säkerhet af statens, allmänna hypoteksbankens, hypoteksföreningars eller kommuners obligationer.

Mom. 2. Lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning mot borgen af fullmäktig eller styrelseledamot eller tjänstemän eller betjänte i riksbanken må icke beviljas samt ej heller växel, å hvilken fullmäktig eller styrelseledamot eller tjänsteman eller betjänte hos riksbanken är tecknad såsom acceptant, trassent eller siste endossent, i riksbanken diskonteras.

(Jfr § 15 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897.)

Mom. 3. De i §§ 24, 25 och 27 omförmälda lån utgifvas endast å jämna tiotal kronor.

§ 29.

Mom. 1. Förbindelse för lån, kreditiv eller kredit i löpande räkning skall, därest låntagares eller löftesmäns vederhäftighet ej är inom styrelsen

känd, eller den erbjudna panten icke ensam för sig anses innefatta fullgod säkerhet, vara försedd med af ämbetsmyndighet, offentlig tjänsteman eller enskild person, för hvilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdadt intyg angående vederhäftigheten.

Men oberoende häraf åligger det styrelsen att med afseende å hvarje sökt växeldiskontering, lån, kreditiv eller kredit i löpande räkning pröfva antagligheten af den därför erbjudna säkerhet samt med noggrannhet tillse, att riksbankens säkerhet i hvarje fall betryggas; och må styrelsen icke underlåta att för vinnande af detta ändamål förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om gäldenärernas ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Särskildt bör vid diskontering af växlar hänsyn tagas till växlarnas ursprung.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgifvare eller löftesmän ej själfva kunna skrifva eller icke hafva för styrelsen känd namnteckning, skall af två trovärdiga män alltid vara bestyrkt, i förra fallet att de, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen, och i det senare underskrifternas egenhändighet.

§ 30.

Mom. 1. Allmänheten är berättigad att i upp- och utlåningsärenden hos riksbankens hufvud- och afdelningskontor med dem omedelbart skriftväxla. Alla häraf i hufvud- och afdelningskontoren härflytande bestyr besörjas afgiftsfritt under de villkor och förbehåll, fullmäktige bestämma.

Mom. 2. Det förbud, som enligt § 35 i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 är meddeladt för fullmäktig i riksbanken och ledamot af styrelse vid afdelningskontor att såsom kommissionär taga någon befattning med växeldiskontering eller med anskaffande af lån eller kreditiv vid hufvud- eller afdelningskontor, skall äfven gälla beträffande tjänstemännen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor.

Öfverträder fullmäktig detta förbud, göres anmälan därom hos Riksdagens justitieombudsman, som anställer åtal i enlighet med den för fullmäktige gällande ansvarighetslag.

Öfverträdes förbudet af ledamot i afdelningskontors styrelse, anmäles förhållandet hos fullmäktige, som i fråga om åtals anställande äga förfara på sätt den särskilda ansvarighetslagen för dessa styrelseledamöter bestämmer.

Bryter tjänsteman mot berörda förbud, anmäles sådant hos fullmäktige eller vederbörande styrelse, hvilka äga att antingen för alltid eller för viss tid af minst sex månader skilja den felaktige från befattningen och densamma åtföljande förmåner.

§ 31.

Mom 1. Räntan för lån, kreditiv och kredit i löpande räkning samt vid köp af växlar äga fullmäktige bestämma med afseende å såväl penningställningen som utlåningstiden och de säkerheter, hvilka erbjudas; och kan denna ränta vara olika i riksbankens hufvud- och afdelningskontor.

Mom. 2. För låne- och kreditivbelopp, som ej senast å förfallodagen betalas, påföres från nämnda dag sex procent ränta för år räknadt, där ej högre ränta är å försträckningen betingad, i hvilket fall denna högre ränta utgår, intill dess full betalning sker.

§ 32.

Utlåning sker vid riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor alla söckendagar i veckan.

§ 33.

Riksbankens hufvud- och afdelningskontor äga med stöd af Kungl. Maj:ts plakat och påbud till domhafvande och exekutorer om en prompt handräckning och exekution för Rikets Ständers bank den 18 april 1681 att af såväl öfverståthållareämbetet i Stockholm som samtliga Konungens befallningshafvande och öfriga exekutorer skyndsamligen erhålla laga handräckning i alla de utsökningsmål, som af hufvud- och afdelningskontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälda myndigheter att, efter skuldens indrifvande, de influtna medlen ofördröjligen till hufvud- eller afdelningskontor insända.

§ 34.

Obligationer, utfärdade af riksbanken å medel, upplånade före år 1830, få icke i riksbanken belånas, men riksbanken infriar vid anfordran sådana af dessa obligationer, hvilka ej innefatta förbud mot medlens uttagning.

§ 35.

Om särskild rediskonteringsrätt samt om beviljande af särskilda låne- och kreditivförmåner åt enskilda banker är stadgadt i lagen för Sveriges riksbank, öfvergångsstadganden, § 41.

AFDELNING III.

Om riksbankens styrelse och dennas åligganden.

§ 36.

Mom. 1. Riksbanken förvaltas enligt § 72 regeringsformen och § 71 riksdagsordningen af sju fullmäktige.

Ordföranden, som ej må utöfva annan befattning inom riksbankens styrelse, åtnjuter af riksbankens medel årligt arfvode till belopp, motsvarande hvad enhvar af de öfriga fullmäktige i denna sin egenskap äger uppbära enligt aflöningsstat, fastställd af Riksdagen, samt därutöfver tvåtusen kronor för år räknadt.

Mom. 2. För fullmäktige skola jämlikt § 72 regeringsformen och § 73 riksdagsordningen finnas fyra suppleanter, en förordnad af Konungen och tre valde af Riksdagen.

Mom. 3. På sätt § 71 riksdagsordningen föreskrifver, välja fullmäktige själfva bland sig en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

Mom. 4. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, inkallas suppleant, utsedd af Riksdagen.

Den af Konungen förordnade suppleanten inkallas, när förfall för ordföranden anmälts.

Mom. 5. När fullmäktig på grund af bestämmelserna i §§ 29 och 30 af lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 ej får utöfva befattning såsom sådan, skall han genast frånträda densamma samt suppleant då inkallas att i stället såsom fullmäktig inträda.

§ 37.

Vid förvaltningen af riksbanken hafva fullmäktige att ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar än äfven de i afseende på riksbanken särskildt utfärdade lagar, reglementariska föreskrifter och stadgar.

§ 38.

Mom. 1. Fullmäktige utse inom sig tre deputerade, en förste och två andre, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställes, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska växlar med hvad därtill hörer, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

Mom. 2. Deputerade äga åtnjuta ledighet enhvar en och en half månad årligen.

Mom. 3. Fullmäktige utse, likaledes inom sig, en fullmäktig för att enligt meddelade föreskrifter utöfva tillsyn öfver riksbankens pappersbruk och tryckeri samt inför fullmäktige föredraga bruket och tryckeriet rörande ärenden.

Detta uppdrag må, dock endast tillfälligtvis, innehafvas af deputerad.

Mom. 4. De till fullmäktige och deras deputerade samt den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk och tryckeri, utgående aflöningsförmåner äro bestämda i den af Riksdagen fastställda aflöningsstat.

Mom. 5. När, med begagnande af den i mom. 2 medgifna rätt, deputerad begagnar ledighet och till följd däraf eller med anledning af fullmäktig meddeladt tillfälligt uppdrag i riksbankens angelägenheter suppleant inkallas och deltager i riksbankens styrelse, äger denne att för tiden i fråga af bankens medel uppbära ersättning med belopp, motsvarande det för fullmäktig i staten anvisade arfvode.

Mom. 6. Därest deputerad åtnjuter ledighet eller i uppdrag för riksbankens räkning är från hufvudkontoret frånvarande samt fullmäktige finna erforderligt att förordna särskild vikarierande deputerad, äger denne att för tiden i fråga af bankens medel uppbära ersättning med belopp, motsvarande det för en andre deputerad i staten anvisade arfvode.

Mom. 7. Då vid förfall för ordföranden den af Konungen förordnade suppleanten tjänstgjort, utgår till denne ersättning af bankens medel, beräknad i förhållande till det för ordföranden bestämda arfvodet, dock ej för längre tid än sammanlagdt halfannan månad hvarje år; häri ej inberäknad den tid, ordföranden kan hafva varit frånvarande med anledning af tillfälligt uppdrag i riksbankens tjänst.

§ 39.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda fullmäktige en gång i hvarje vecka eller oftare om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola därvid minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som böra skyndsamt handläggas, kunna afgöras af allenast fyra fullmäktige, därest tre af dem äro om beslutet ense; men i sammanträden med fullmäktige i riksgäldskontoret skola minst fem af fullmäktige i riksbanken deltaga.

Uppstår vid fullmäktiges öfverläggningar skiljaktighet i meningarna, böra fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. I de fall, då rösterna äro lika, äge ordföranden afgörande röst. Den, som icke till protokollet sig yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut, och fullmäktig, som af en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut öfvervara, får ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de öfverläggningar, som vidare i följd af samma beslut kunna uppstå. Endast i fråga om val till sådana förrättningar, hvartill någon ibland fullmäktige kan blifva utsedd, får röstning med slutna sedlar äga rum.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå utan till följd af beslut, fattadt vid fullmäktiges sammankomst.

Mom. 2. Pröfning af utlåningsärenden verkställes alla söckendagar af minst fyra fullmäktige.

§ 40.

Angående de ärenden, som böra hållas hemliga, äfvensom om skyldigheten för fullmäktige, styrelseledamöter, revisorer och tjänstemän att doldt och förtegadt hålla hvad som rör enskilda personers förhållanden till riksbanken och annat, som bör hållas hemligt, är stadgadt i lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897, §§ 36 och 37.

§ 41.

Mom. 1. Det åligger fullmäktige tillse, att guld, som mynt- och justeringsverket för riksbankens räkning till utmyntning eller af annan orsak mottagit, så fort lämpligen ske kan, redovisas genom dess aflämnande till riksbanken, myntadt eller i plants; och bör omyntadt guld hos riksbanken bokföras efter värdet i rikets mynt utan afdrag för myntningskostnaden.

Mom. 2. Omyntadt silfver bokföres till det pris, fullmäktige efter omständigheterna bestämma.

Mom. 3. Fullmäktige skola, när mynt- och justeringsverket för riksbankens räkning innehar guld och silfver, genom delegerade deltaga i den inventering, som därstädes i januari månad hvarje år och oftare, där så nödigt pröfvas, anställes, på sätt Kungl. Maj:t finner godt förordna. Skulle därvid något finnas att erinra, må fullmäktige hos Kungl. Maj:t därom göra anmälan.

Mom. 4. Af fullmäktige utses en ledamot i den kommission, som jämlikt instruktionen för mynt- och justeringsverket har att pröfva myntadt gulds halt och vikt; och skall nämnda ledamot utses första gången för två år och därefter för tre år.

§ 42.

Fullmäktige skola minst en gång hvarje år icke allenast förrätta inventering af riksbankens hufvudkontors alla kassor och öfriga förvaringsrum, utan äfven anställa besiktning å riksbankens hus och inventarier i Stockholm.

§ 43.

Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, lämna riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af skuld till riksbanken äfvensom bevilja de riksbankens gäldenärer, hvilka afträdt sin egendom till borgenärers förnöjande, ackord eller eftergift å deras skuld så ock utom konkurs biträda öfverenskommelse mellan gäldenär och hans fordringsägare om betalning af gäld. I öfrigt äga fullmäktige icke efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor därom underställas nästblifvande bankoutskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige äga att såväl för hufvudkontoret som, på förslag af vederbörande styrelse, för afdelningskontoren bestämma, hvilka såsom osäkra ansedda fordringar skola föras inom linjen i räkenskaperna.

§ 44.

Öfver sådana till bankoutskottet ställda besvär eller ansökningar, som blifvit inom behörig tid till fullmäktige inlämnade, skola fullmäktige afgifva utlåtande.

§ 45.

Fullmäktige äro berättigade att när som helst genom ombud, utsedt inom eller utom fullmäktige, anställa inventering och undersökning vid afdelningskontoren.

För dylik förrättning, som verkställes af fullmäktig i riksbanken, utgår ej särskildt arfvode, utan endast rese- och traktamentsersättning, beräknad enligt tredje klassen af gällande resereglemente. Till annat ombud lämnas godtgörelse efter bestämmande af fullmäktige.

§ 46.

Mom. 1. Åt fullmäktige är öfverlämnadt att låta af riksbankens medel utbetala:

1:o) de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;

2:o) bidragen till änke- och pupillkassorna vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor samt pappersbruk;

3:o) åt de personer, hvilka förut åtnjutit julgåfva och fortfarande däraf äro i behof, sådant understöd till oförändradt belopp;

4:o) de af Rikets Ständer eller Riksdagen till ännu kvarlefvande enskilda personer fastställda årliga anslag; och

5:o) ersättning för utarbetande af fortsättning af registret öfver riksbankens handlingar.

Om de med berörda anslag inträffade förändringar skola fullmäktige hos bankoutskottet göra anmälan.

Mom. 2. Vid efterapning eller förfalskning af riksbankssedel äfvensom vid utprångling af sådan efterapad eller förfalskad sedel äga fullmäktige att efter sig företeende omständigheter i hvarje särskildt fall utfästa eller tilldela de belöningar af riksbankens medel, hvilka fullmäktige finna lämpliga.

§ 47.

Mom. 1. Fullmäktige utöfva öfverinseende öfver riksbankens pappersbruk vid Tumba.

Det tillkommer dem att besluta rörande de allmänna bestämmelserna för brukets drift med hvad därtill hörer; börande alla frågor om utgifter för bruket, de där icke äro genom fastställda stater bestämda eller tillhörande den löpande bruksdriften, underställas fullmäktiges pröfning och beslut.

Nybyggnad eller större reparation å brukets byggnader må ej, utan oundgängligt behof, af fullmäktige företagas, innan de därtill erhållit medgifvande af bankoutskottet.

Mom. 2. Det åligger fullmäktige icke allenast att, sedan årsräkenskaperna vid bruket blifvit afslutade, samfäldt eller genom delegerade, på stället taga kännedom af föregående årets förvaltning samt tillse byggnaders och maskiners tillstånd med mera, utan äfven att vid hvarje förvaltares afgång och däremellan hvart tredje år låta verkställa inventering af förråden vid bruket.

§ 48.

Riksbanken tillhörig fastighet, med undantag af sådan, som till betäckande af riksbankens däruti intecknade fordran blifvit för dess räkning inropad, må icke af fullmäktige utan Riksdagens medgifvande afyttras.

§ 49.

Enligt stadgandet i § 32 af lagen för Sveriges riksbank af den 12 maj 1897 skola fullmäktige hvarje år till Riksdagens bankoutskott afgifva berättelse angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning. Denna berättelse skall till trycket befordras och hållas för allmänheten tillgänglig.

Härförutom hafva fullmäktige att till Riksdagens revisorer öfver statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret afgifva berättelse i omförmälda hänseende.

Jämte dessa berättelser skola fullmäktige till bankoutskottet och revisorerna låta öfverlämna de berättelser, styrelserna för afdelningskontoren hafva att afgifva, samt till revisorerna dessutom de från revisorerna för afdelningskontoren inkomna berättelser, åtföljda af de meddelanden och förklaringar, hvilka må finnas af de i sistnämnda berättelser gjorda framställningar eller anmärkta förhållanden påkallade.

Den berättelse angående verkställd granskning af riksbanken i dess helhet, som jämlikt gällande instruktion för hvarje år af Riksdagens revisorer afgifves, skall på fullmäktiges föranstaltande tryckas, offentliggöras och till Riksdagen öfverlämnas jämte de yttranden och förklaringar, till hvilka densamma kan gifva anledning.

§ 50.

Fullmäktige skola alltid vara beredda på sådana anstalter, hvarigenom riksbankens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter må kunna, om så fordras, utan tidsutdräkt till säker ort förflyttas; och böra fullmäktige vid sådant förhållande af Kungl. Maj:t utbedja sig råd och upplysningar.

§ 51.

Mom. 1. Åt *de af Riksdagen valde* fullmäktige är uppdraget:

enligt regeringsformens § 50 att, jämte fullmäktige i riksgäldskontoret, med Konungen samråda om utsättande af annan riksdagsort, då, i anseende till viktiga hinder, riksdag ej kan hållas i hufvudstaden;

enligt regeringsformens § 98 att, om justitieombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret insätta i ämbetet den person, Riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som Riksdagen utsett att justitieombudsmannen efterträda, till verklig justitieombudsman förordnas eller genom döden afgår eller rättigheten till efterträdandet sig afsäger, genast samfäldt med riksgäldskontorets fullmäktige per capita välja en annan;

enligt regeringsformens § 109 att, därest Riksdagen bestämt bevillningens hela belopp, men icke före riksdagens slut om bevillningens fördelning blifvit ense, då gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jämlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillningssummans förhållande till den, som vid föregående riksdag blifvit fördelad;

enligt riksdagsordningens § 32, att vid riksdagens början genom tre delegerade tillstädesvara vid granskning af de fullmakter, hvarmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet.

Mom. 2. Enligt kungl. förordningen angående en postsparbank för riket äga fullmäktige att inom sig utse en fullmäktig att vara ledamot i postsparbankens styrelse; att låta för postsparbankens räkning i riksbanken förvara de postsparbanken tillhöriga obligationer och andra värdehandlingar mot den ersättning till riksbanken, som af fullmäktige bestämmes, samt att på framställning af postsparbankens styrelse föranstalta om försäljning eller pantsättning af postsparbankens värdehandlingar till det belopp, styrelsen finner nödigt.

På grund af den af 1907 års Riksdag godkända öfverenskommelsen emellan svenska staten, å ena, samt Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag, aktiebolaget Gellivare malmfält och Trafikaktiebolaget Grängesberg-Oxelösund, å andra sidan, angående viss grufegendom m. m., äga fullmäktige att mottaga och utan afgift förvara samt i enlighet med nämnda öfverenskommelse förvalta däri afsedda handlingar.

Mom. 3. Gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret äga fullmäktige i riksbanken dessutom

a) att för framtida uppsikten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakthållande utse och välja en person att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar såsom ledamot deltaga i Götakanaldirektionen; skolande nytt val därtill hvarje år anställas, hvarvid dock det förut utsedda ombudet kan åter inväljas,

b) att utse ett ombud att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar deltaga i revisionerna af kanalverkets räkenskaper, och

c) att vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande af Riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, allt i öfverensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrifvelser af den 11 och 12 maj 1888 samt den 6 april 1906 blifvit af Riksdagen meddelade.

AFDELNING IV.

Om styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.

§ 52.

Mom. 1. Styrelsen öfver hvartdera afdelningskontoret i Göteborg och Malmö utgöres af fyra ledamöter och öfver hvarje af de öfriga afdelningskontoren af tre ledamöter, hvilka alla, jämte nödigt antal suppleanter, för ett år i sänder, efter kalenderår räknadt, utses af fullmäktige, med rättighet för fullmäktige att, när de därtill finna anledning, entlediga en eller flere ledamöter i dessa styrelser; och skola i den eller de entledigades ställe annan eller andra ledamöter genast inväljas.

Afgår eljest ledamot under den tid, för hvilken han är vald, utses ny ledamot att deltaga i styrelsen under den tid, som för den afgångne

ledamoten återstått. Vid de årliga valen kan afgående styrelseledamot återväljas.

Mom. 2. Bland ledamöter i hvarje styrelse skola fullmäktige särskildt utse en att i egenskap af verkställande styrelseledamot handhafva den dagliga förvaltningen, men styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom. 3. Suppleant inkallas i styrelsen, när på grund af tillfälligt hinder för ordinarie ledamot styrelsen ej är beslutför.

Inträffar hinder för verkställande styrelseledamot, äger styrelsen att förordna om göromålens uppehållande intill dess fullmäktige i ärendet beslutat.

Mom. 4. Å den tid, som fullmäktige på därom gjord framställning bestämma, och sedan de förordnat om göromålens skötande, äger verkställande styrelseledamot årligen åtnjuta ledighet

vid riksbankens afdelningskontor i Göteborg eller Malmö en och en half månad

samt vid annat afdelningskontor en månad, men från och med sjätte året efter det, hvarunder han förordnats till verkställande styrelseledamot, en och en half månad.

Öfriga ordinarie styrelseledamöter vid afdelningskontor med styrelse, bestående af blott tre ledamöter, äga jämväl att efter anmälan hos vederbörande styrelse och, för så vidt ej särskildt hinder därför skulle möta, på riksbankens bekostnad begagna ledighet, hvar och en under en tid af sammanlagdt högst en månad årligen.

§ 53.

Vid förvaltningen af afdelningskontoret har styrelsen att ställa sig till efterrättelse icke allenast de för riksbanken utfärdade lagar, reglementariska föreskrifter och stadgar, utan äfven de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade.

§ 54.

Det åligger verkställande styrelseledamoten vid afdelningskontor att hafva inseende öfver de vid kontoret anställda tjänstemän, att ordna och utöfva noggrann tillsyn öfver göromålens handläggning inom kontoret, att göra erforderliga kontrollanteckningar samt att föredraga låne- och andra ärenden, allt i öfverensstämmelse med de föreskrifter, som äro eller varda meddelade af fullmäktige eller deras deputerade.

§ 55.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda styrelserna så ofta ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra. Styrelsen vare ej beslutför, med mindre tre ledamöter äro tillstädes. Uppstå vid dessa sammanträden, därvid protokoll skall föras, skiljaktiga meningar, gälle flesta rösterna och, då dessa äro lika, äge ordföranden afgörande röst.

Mom. 2. För pröfning af utlåningsärenden sammanträda styrelserna alla söckendagar. Om styrelsens beslutförhet gälle hvad i mom. 1 sägs; och må låneansökning ej anses bifallen, såvida ej tre ledamöter äro därom ense.

§ 56.

Mom. 1. Hvarje afdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, hvilka jämte ett lika antal suppleanter väljas af en nämnd, bestående af fyrtioåtta valmän, utsedda på enahanda sätt, som i § 71 i riksdagsordningen är föreskrifvet i fråga om den nämnd, som skall välja fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret.

Mom. 2. Berättelser skola af styrelserna afgifvas såväl till bemälde revisorer, när de sammanträda, angående utlåningsrörelsen samt dithörande bevaknings- och utsökningsärenden som ock till Riksdagens bankoutskott och revisorer öfver stats-, banko- och riksgäldsverken angående afdelningskontorets rörelse på det hela; börande sistnämnda berättelser till fullmäktige inlämnas, den till bankoutskottet senast å dagen före riksdagens början och den till revisorerna åtminstone fjorton dagar före deras sammanträde.

§ 57.

Mom. 1. De till styrelsens ledamöter utgående aflöningsförmåner upptagas i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den senare bestämda arfvode, lämpadt efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltager.

AFDELNING V.

A. Om tjänstemännen och vaktbetjäningen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor, deras tillsättande, aflöning och åligganden; ordningsstadganden samt grunderna för pensions erhållande.

§ 58.

Mom. 1. De af riksbankens hufvud- och afdelningskontors verksamhet härflytande göromål handläggas af de vid hvarje kontor anställde tjänstemän, i öfverensstämmelse med gällande tjänstgöringsstadgar samt de af fullmäktige eller deras deputerade eller, för afdelningskontor, af dess styrelse eller verkställande styrelseledamoten meddelade föreskrifter.

Mom. 2. I nämnda tjänstgöringsstadgar äga fullmäktige att vidtaga sådana förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente stridande; skolande likväl dylika, af fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas bankoutskottets pröfning och stadfästelse.

§ 59.

Mom. 1. De ordinarie tjänstemännen i riksbanken äro indelade i tjänstegrader, särskildt för tjänstemännen vid hufvudkontoret samt vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö och särskildt för tjänstemännen vid de i grupper indelade afdelningskontoren, dock att beträffande ombudsmännen gradindelning tillämpas endast på ombudsmännen vid hufvudkontoret och vid afdelningskontoret i Göteborg.

Tjänstegraderna äro:

a) för tjänstemännen vid hufvudkontoret samt vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö:

första tjänstegraden eller kontors- och kassaskrifvaregraden,
andra tjänstegraden eller bokhållare- och kassörsgraden,
tredje tjänstegraden eller kamreraregraden, samt
fjärde tjänstegraden eller kommissariegraden;

b) för tjänstemännen vid de i grupper indelade afdelningskontoren:

registrators- och bokhållaregraden,
kassörsgraden, samt
kamreraregraden.

Mom. 2. Antalet tjänster i hvarje grad vid hvarje kontor fastställes i särskild aflöningsstat, men äga fullmäktige närmare bestämma, hvilka tjänstebefattningar skola till hvarje grad hänföras, dock att bankosekreteraren, hvilken tillika är ombudsman, skall vara tjänsteman i fjärde graden och ombudsmannen vid afdelningskontoret i Göteborg tjänsteman i andra graden.

§ 60.

Mom. 1. På ordinarie stat må ej tillsättas flere tjänstemän vid hvarje kontor, än aflöningsstaten upptager.

Fullmakt meddelas endast åt tjänstemännen af fjärde graden.

Mom. 2. Skulle för göromålens obehindrade gång ökade arbetskrafter för någon tid finnas oundgängligen behöfliga, äga fullmäktige att utöfver stat anställa den eller de tjänstemän, som erfordras.

Mom. 3. Vaktbetjäning anställes vid hufvudkontoret till erforderligt antal af fullmäktige och vid afdelningskontor af vederbörande styrelse till det antal, aflöningsstaten angifver.

Vid hufvudkontoret äga deputerade antaga och entlediga extra vaktmästare äfvensom extra biträden för värmeledningens skötande. Med fullmäktiges medgifvande må extra vaktmästare vid afdelningskontor anställas; sådan vaktmästare antages och entledigas af kontorets styrelse.

Extra polisbevakning vid hufvud- eller afdelningskontor må anordnas enligt bestämmande af fullmäktige.

§ 61.

Mom. 1. De till tjänstinnehafvare vid riksbankens kontor utgående aflöningsförmåner äro bestämda i särskild af Riksdagen fastställd aflöningsstat med därtill hörande bestämmelser.

Mom. 2. Tjänstinnehafvare skall såsom bidrag till kostnaden för beredande af pension erlägga pensionsafgift till årligt belopp af nedan angifna procent å den lön, han äger uppbära. Afgiftsprocenten utgör en tiondedels procent för hvarje helt hundratal kronor af högsta lönen för den tjänstegrad han innehar, dock icke i något fall mindre än tre procent. Afgiften erlägges för hvarje månad, för hvilken lön åtnjutes, äfvensom för månad, under hvilken, på grund af tjänstledighet eller i följd af ådömd mistning af tjänsten för viss tid, lönen i dess helhet eller delvis ej uppbäres.

Pensionsafgifterna ingå till en särskild fond.

Rätt att återbekomma erlagda pensionsafgifter medgifves allenast vid öfvergång till annan statstjänst, därest med inträdet i denna tjänst är förenad skyldighet att för beredande af pension erlägga retroaktiv afgift, dock ej till högre belopp än det, hvartill retroaktivafgiften uppgår.

§ 62.

Mom. 1. För tillsättning af ordinarie tjänsteman utsättes vid hufvudkontoret af fullmäktige och vid öfriga kontor af vederbörande styrelse, medelst anslag å lämpligt ställe inom kontoret samt kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar, ansökningstid af trettio dagar från kungörandet.

Anslaget skall, där så ske kan, afse icke viss tjänst, utan i allmänhet tjänst inom viss tjänstegrad vid vederbörande kontor.

I afseende å ombudsmansbefattningen vid afdelningskontoren må fullmäktige, då så anses lämpligt, låta med åtgärder för tillsättning å ordinarie stat af sådan befattning anstå och i enlighet därmed bestämma, att dylik tjänst må bestridas på förordnande tills vidare.

Mom. 2. Anmäler sig efter anslag icke någon fullt lämplig och skicklig sökande, skall ny ansökningstid utsättas.

Mom. 3. För tillsättning af tjänst vid afdelningskontor insändas ansökningshandlingarna af styrelsen jämte yttrande om tjänstens behöflighet och de sökandes skicklighet och lämplighet till fullmäktige, hvilka hafva att tillsätta tjänsten samt utfärda förordnande för den utnämnde.

Mom. 4. I händelse till styrelseledamot i afdelningskontor, med uppdrag att handhafva den dagliga förvaltningen, af fullmäktige är eller blifver förordnad någon person, som innehafver ordinarie tjänst inom riksbanken, skall denna tjänst i vanlig ordning tillsättas, dock att den, som till innehafvande af sådan tjänst efter honom förordnas, skall, när förre innehafvaren återtager utöfningen af densamma, vara skyldig att, med bibehållande af samma tjänst åtföljande lön och tjänstgöringspenningar, förrätta den tjänst vid något af riksbankens kontor, som fullmäktige, med hänsyn tagen såväl till den ifrågavarande personens förtjänst och skicklighet som till i öfrigt föreliggande omständigheter, finna skäligt bestämma, intill dess han kan i laga ordning blifva befordrad till stadigvarande tjänst, hvarom allt särskildt förbehåll bör intagas i det förordnande eller den fullmakt, som för honom utfärdas.

§ 63.

Pröfvas ledigblifven tjänst kunna umbäras, äga fullmäktige låta med tillsättningen anstå, äfvensom, därest tjänsten anses lämpligen kunna medelst

tjänst i lägre grad ersättas, fullmäktige äga att om tillsättning af sistnämnda tjänst förordna; skolande styrelsen för afdelningskontor om dylika förhållanden hos fullmäktige göra anmälan, innan åtgärd för tillsättning af ledig tjänst utaf styrelsen vidtages.

§ 64.

Vid alla tjänstetillsättningar skola fullmäktige till tjänsten nämna den bland de sökande, som för tjänsten är mest skicklig och passande. Till ombudsman kan endast den nämnas, som aflagt prof för inträde i rikets rättegångsverk, hvilket äfven erfordras för anställning till tjänstgöring i ombudsmansexpeditionen vid hufvudkontoret, såvida ej tjänstgöringen är inskränkt till registrerings- eller diariiföring eller liknande sysselsättning.

§ 65.

Tjänsteman vid hufvudkontoret samt kamrerare och tjänsteman i andra eller första grad vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö få icke annan tjänstebefattning utom riksbanken mottaga. Den, som till sådan tjänst inom riksbanken förordnas eller utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjänstebefattning genast frånträda. Tjänsteman, som till följd af förut gällande stadganden innehar tjänst utom riksbanken, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjänstgöringen i riksbanken hinderlig.

§ 66.

Uppflyttning till högre löneförmåner å innehafvande tjänst må icke ske med mindre fullmäktige pröfva tjänstinnehafvaren hafva genom sin föregående tjänstgöring och fortfarande duglighet gjort sig förtjänt af en dylik löneförbättring.

Beträffande tjänstinnehafvare vid afdelningskontoren sker sådan uppflyttning efter hemställan af vederbörande kontors styrelse.

Tjänstinnehafvare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande af löneförhöjning, redan uppnått den lefnads- och tjänstålder, som jämlikt § 78 berättigar honom till pension, må icke tilldelas förhöjning i löneförmånerna.

§ 67.

Tjänstinnehafvare vid riksbankens samtliga kontor äro skyldiga att underkasta sig den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jämkning i åligganden, som vid en förändrad organisation af riksbanken eller eljest kan varda stadgad.

De tjänstemän, som hädanefter på ordinarie stat förordnas eller befordras vid hufvudkontoret eller afdelningskontoren i Göteborg och Malmö, kunna af fullmäktige för en tid af högst sex månader förflyttas till tjänstgöring i samma eller högre grad vid annat af nyssnämnda kontor; ägande fullmäktige att bevilja den sålunda förflyttade ersättning af riksbankens medel för resekostnaden och annan utgift, som förflyttningen för honom kan medföra.

§ 68.

Mom. 1. Tjänstledighet för tjänstemän meddelas vid hufvudkontoret af deputerade för en tid af högst femton dagar i följd, vid afdelningskontor af dess styrelse för en tid af högst trettio dagar i följd. Tjänstledighet af längre varaktighet meddelas af fullmäktige, för tjänstemän vid afdelningskontor efter vederbörande styrelses hörande. Tjänstledighet för öfvervaktmästare eller ordinarie vaktmästare meddelas vid hufvudkontoret af deputerade, vid afdelningskontor af styrelsen.

Mom. 2. Blifver tjänst ledig och erfordras med anledning häraf vikariat, förordna härom vid hufvudkontoret fullmäktige, vid afdelningskontor styrelsen.

Om vikariat, som af beviljad tjänstledighet föranledes, äger den myndighet att förordna, som meddelat tjänstledigheten.

Då vikariat, jämlikt nedanstående §§ 72 eller 73, för någon tjänsteman fordras i anseende därtill, att han blifvit ställd under förmyndare eller afträdt sin egendom åt borgenärer, skola fullmäktige härom förordna, beträffande tjänst vid afdelningskontor efter styrelsens hörande.

Förordnande om vikariat för vaktbetjänt meddelas vid hufvudkontoret af deputerade och vid afdelningskontor af styrelsen.

§ 69.

Till extra ordinarie tjänsteman i riksbanken kan den antagas, som

a) undergått godkänd afgångsexamen från högre allmänt läroverk; eller

b) aflagt godkänd realskolexamen samt därefter genomgått nöjaktig kurs i handelsinstitut, handelsskola eller därmed jämförlig bildningsanstalt; eller ock

c) på annat sätt ådagalagt erforderliga kunskaper för riksbankens tjänst.

Extra ordinarie tjänstemän antagas af fullmäktige och äro skyldiga att enligt fullmäktiges bestämmelse tjänstgöra vid hvilket som helst af riksbankens kontor.

§ 70.

Tjänstemännen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor äga att på tider, då sådant utan hinder för göromålens jämna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester

vid hufvudkontoret och afdelningskontoren i Göteborg och Malmö:

tjänstemännen i 3:dje och 4:de graderna under en och en half månad samt tjänstemännen i 1:sta och 2:dra graderna under en månad;

vid öfriga afdelningskontor:

tjänstemännen i kamrerare- och kassörsgraderna under en månad, och

tjänstemännen i registrators- och bokhållaregraden under en half månad, men från och med fjärde året efter det, hvarunder de vunnit ordinarie anställning i riksbanken, en månad, allt hvarje år.

Kassörer och andra tjänstemän, som hafva sig anförtrodd kassavård, äro pliktiga att årligen begagna sig af medgifven semester.

Semesterindelningen för hvarje år fastställes vid hufvudkontoret af deputerade och vid afdelningskontor af styrelsen.

§ 71.

Mom. 1. Om tjänsteman vid hufvudkontoret, hvilken å tjänsten innehar fullmakt, antingen vid mindre förseelser i tjänsten ej låter sig af deputerades tillsägelser och varningar rätta eller ock beträdes med större fel i tjänstgöringen eller med ett ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet, vare vederbörande deputerad skyldig att förhållandet hos fullmäktige anmäla, och skola för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordras samt tjänstemannen lämnas tillfälle att sig förklara. Finnes tjänstemannen beträdd med större eller mindre fel af förenämnda beskaffenhet, skall han efter fullmäktiges pröfning erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning eller från tjänstgöring afhållas på längre eller kortare tid med förlust af större eller mindre del af lönen. Varder han sedermera till ny förseelse förvunnen, afhålles han från tjänstgöring på längre eller kortare tid med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock skiljes han från innehafvande tjänst.

Mom. 2. Af de tjänstemän åter vid hufvudkontoret, som icke å tjänsten erhållit fullmakt, samt tjänstemännen vid afdelningskontor äga full-

mäktige att, sedan vederbörande tjänsteman fått tillfälle sig förklara, från tjänsten och densamma åtföljande förmåner entlediga den, med hvilken kontoret finnes icke vara belåtet; ägande fullmäktige att i afseende på tjänsteman vid afdelningskontor vidtaga sådan åtgärd på anmälan af vederbörande kontorsstyrelse.

Anse åter fullmäktige eller kontorets styrelse af tjänsteman begångna fel kunna försonas med andra af de i mom. 1 omnämnda påföljder, äga de att sådana tillämpa.

§ 72.

Tjänsteman, som varder under förmynderskap ställd, må det ej tillåtas att tjänsten förrätta, så länge hans omyndighetstillstånd fortfar.

Blifver han icke inom två år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjänsten, dock att, om hans omyndighetstillstånd varit föranledt af sjukdom, fullmäktige må äga att efter omständigheterna förfara.

§ 73.

Den tjänstinnehafvare, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, bör genast från tjänstgöring i riksbanken afhållas och skall, om han icke senast ett år, efter det inställelsedagen i konkursen inträffat, styrker sig vara från borgenärers kraf befriad, skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjänstebefattning.

§ 74.

Har tjänstinnehafvare genom domstols utslag förklarats förlustig medborgerligt förtroende, bör han genast afhållas från tjänstgöring i riksbanken och skall, om utslaget vinner laga kraft, då skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjänstebefattning.

§ 75.

Den extra ordinarie tjänsteman, som beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet eller eljest visar sig olämplig för riksbankens tjänst, skall på anmälan af deputerade från listan öfver extra ordinarie tjänstemän afföras.

§ 76.

Om någon af vaktbetjäningen visar ohörsamhet mot förmäns befallningar eller på annat sätt felar i tjänsten eller utom densamma förhåller sig

otillbörligt, ankommer det på fullmäktige eller vederbörande kontorsstyrelse att afhålla den felaktige från tjänstgöring under längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock genast skilja honom från tjänsten.

§ 77.

Beräknande af pension åt tjänstinnehafvare grundas på dels den lön, han vid afgång från tjänsten innehar, dels lefnadsåldern och dels det antal år, han varit anställd såsom extra ordinarie eller ordinarie i riksbankens eller annan statens tjänst.

§ 78.

Mom. 1. Tjänstinnehafvare skall, då han uppnått sextiofem lefnadsår och räknar trettiofem tjänstår, vara förpliktad att med oafkortad lön såsom pension från tjänsten afgå, fullmäktige obetaget att, på framställning af tjänstinnehafvaren, låta med afsked anstå, därest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna riksbanken, dock icke i något fall längre än till fyllda sjuttio år.

Mom. 2. Verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor, hvilken är tjänsteman i riksbanken, vare, om han vid ofvan angifna lefnads- och tjänstålder frånträder förstnämnda befattning, berättigad att i pension åtnjuta sin lön såsom sådan ledamot oafkortad.

§ 79.

Den tjänstinnehafvare, som efter ådagalagdt välförhållande anmäler sig om afsked, är, såvida han fyllt sextio år och räknar trettiofem tjänstår, berättigad att såsom pension för lifstiden åtnjuta tre fjärdedelar af innehafvande lön.

Före uppnådda sextio lefnadsår i förening med trettiofem tjänstår kan afskedssökande endast i händelse af bevislig oförmögenhet till vidare tjänstgöring pension erhålla. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjänståren allena medelst afdrag å tre fjärdedelars lön af en trettiofemtedel för hvarje bristande tjänstår.

Öfverstiga däremot tjänståren trettiofem och åldersåren sextio, ökas det ofvan bestämda pensionsbeloppet med en trettiofemtedel för hvarje öfverskjutande tjänstår eller ock med en sextiondedel för hvarje öfverstigande åldersår, därest detta sistnämnda beräkningssätt skulle för afskedssökanden förmånligare utfalla.

§ 80.

Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes erforderligt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta tjänstinnehafvare, som af sjukdom eller minskad arbetsförmåga är förhindrad att vidare på ett tillfredsställande sätt gagna riksbanken, oaktadt han ej anmält sig om afsked. I sådant fall äga fullmäktige att efter omständigheterna tillägga den, som afskedas, antingen hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjänståren äro uppnådda eller icke, eller ock en del af lönen, dock ej mindre än hvad med tillämpning af bestämmelserna i nästföregående paragraf belöper.

Finna fullmäktige erforderligt att tidigare än i § 78 angifves på pensionsstat öfverflytta verkställande styrelseledamot, hvilken tillika är tjänsteman i riksbanken, äga fullmäktige att, såvida han under minst tio år tjänstgjort såsom verkställande styrelseledamot, enligt de i § 79 och denna paragraf angifna grunder beräkna pensionsbeloppet efter den lön, som för dylik ledamot är bestämd.

§ 81.

Rätt till pension tillkommer ej den, som blifvit från tjänsten afsatt eller för fel eller försumlighet från tjänsten skild.

Har pensionstagare blifvit dömd till förlust af medborgerligt förtroende eller till, i stället för afsättning, straff enligt 2 kapitlet 17 § strafflagen, skola, efter det sådant beslut vunnit laga kraft, två tredjedelar af pensionen anses förverkade, och pensionen alltså utgå med allenast en tredjedel af det ursprungliga beloppet.

§ 82.

Mom. 1. Ansökningar från personer inom riksbanken rörande arfvoden utöfver fastställd stat, gratifikationer, eftergifter eller afskrifningar få endast ske hos bankoutskottet; och skola ansökningarna till fullmäktiges expedition inlämnas senast å den dag, Riksdagen sammanträder, vid påföljd, att de i annat fall icke varda till pröfning upptagna.

Mom. 2. Öfver sådana af fullmäktige eller styrelse för afdelningskontor fattade beslut, som grunda sig på stadgandena i denna afdelning af reglementet eller i de vid aflöningsstaten fogade bestämmelser angående statens tillämpning, kunna besvär anföras hos näst sammanträdande bankoutskott, dock hvad angår beslut i ordningsmål endast i det fall, att klaganden blifvit från tjänsten skild eller förklarats skyldig afstå någon del af sina löneinkomster.

Besvären skola vid äfventyr af talans förlust anmälas hos fullmäktige, i frågor om befordringar senast fjorton dagar efter det beslutet blifvit justeradt och i andra mål senast fjorton dagar efter det klaganden af beslutet bevisligen erhållit del, den oräknad, allt före klockan tolf på dagen, hvarefter besvären böra till fullmäktiges expedition inlämnas sist å den dag riksdag sammanträder, dock att, där beslutet är meddeladt senare än fjorton dagar före utgången af den sålunda bestämda tiden, besvären böra till bankoutskottet omedelbart ingifvas innan klockan tolf å fjortonde dagen efter den, då befordringsfråga blifvit justerad eller beslut i annat mål blifvit klaganden delgifvet.

B. Om tjänstemännen och arbetspersonalen vid Tumba pappersbruk.

§ 83.

Tumba bruks egentliga förvaltning besörjes på stället af en förvaltare, som på förordnande tills vidare af fullmäktige tillsättes.

Till förvaltarens biträde äro anställda för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare samt vid räkenskapsgöromålen och den öfriga förvaltningen en bokhållare, hvilka alla uppå förvaltarens förslag tillsättas på förordnande tills vidare af fullmäktige.

För bruksförvaltaren och öfrige tjänstemän vid Tumba bruk gäller till efterrättelse den af bankoutskottet den 9 mars 1903 fastställda instruktion och arbetsordning.

§ 84.

Mom. 1. Tumba bruks tjänstemän tillkommande löne- och öfriga förmåner äro bestämda i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och afskedas af förvaltaren, på sätt instruktionen föreskrifver. För nämnda personal fastställa fullmäktige aflöning och öfriga förmåner.

Jämlikt § 8 i den för bankoutskottet gällande instruktion har utskottet, på grund af under riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann öfverensstämmelse med de i lagen för Sveriges riksbank äfvensom i

lagen med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken, båda af den 12 maj 1897, fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente att, intill dess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnadt, tjäna till ovillkorlig efterlefnad och iakttagande; kommande dock äldre oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att därjämte iakttagas, såvidt de vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och gifna speciella föreskrifter, må kunna tjäna till efterrättelse; och böra fullmäktige besörja, att lagen angående myntbestämningen den 1 mars 1830, de ofvanberörda båda lagarna af den 12 maj 1897, kungl. kungörelsen af den 30 maj 1873 angående rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet, myntkonventionerna mellan de tre skandinaviska landen af åren 1873 och 1876 samt detta reglemente efter riksdagens slut i lika format af trycket utgifvas och till salu allmänheten tillhandahållas.

Stockholm den 21 maj 1912.

I. von STAPELMOHR.

HJALMAR WIJK.	CARL SWARTZ.	SIXTEN NEIGLICK.
K. A. WALLENBERG.	JOHAN E. EKMAN.	P. M. CARLBERG.
F. HOLMQUIST.	ERNST HEDENSTIERNA.	AUG. HENRICSON.
ERNST SÖDERBERG.	IVAN SVENSSON.	J. M. JUHLIN.
EMIL KRISTENSSON.	CONRAD VAHLQUIST.	ULRIK LEANDER.

C. Törnebladh.

Aflöningsstat

för Sveriges riksbank.

Fullmäktige i riksbanken:

sju fullmäktige uppbära i årligt arfvode, hvarje	kronor	4,000: —
hvarförutom ordföranden åtnjuter	»	2,000: —
förste deputeraden	»	36,000: —
och två andre deputerade, hvardera	»	14,000: —
samt därförutom den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk och tryckeri	»	2,000: —

Hufvudkontoret i Stockholm.

Tjänstemännen:

Å lönestat:

fyrtiofyra i första tjänstegraden, hvarje	kronor	1,800: —
hvilket belopp kan förhöjas efter tre års ordinarie tjänst i graden till	»	2,300: —
efter sex års tjänst i graden till	»	2,800: —
trettiotre i andra tjänstegraden, hvarje	»	3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	»	3,500: —
efter tio års tjänst i graden till	»	4,000: —

tio i tredje tjänstegraden, hvarje	kronor	4,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	»	4,500: —
efter tio års tjänst i graden till	»	5,000: —
åtta i fjärde tjänstegraden, hvarje	»	5,000: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst i graden kan förhöjas till	»	5,500: —

Å arfvodesstat:

Tjänstgöringspenningar:

till tjänstemän i första tjänstegraden, hvarje	kronor	1,000: —
till tjänstemän i andra tjänstegraden, hvarje	»	1,500: —
till tjänstemän i tredje tjänstegraden, hvarje	»	2,000: —
till tjänstemän i fjärde tjänstegraden, hvarje	»	2,800: —

Missräkningspenningar:

till kassörerna, hvarje	kronor	1,000: —
till den första gradens tjänsteman, som förordnas att föreså bronsmyntkassan	»	600: —

Arfvoden:

till brandchefen	kronor	600: —
till vetenskapligt biträde för vården af riksbankens mynt- och medaljsamling	»	500: —

Vaktbetjäningen:

öfvervaktmästaren, tillika brandmästare, lön	kronor	1,200: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst och därunder ådagalagdt välförhållande kan förhöjas till	»	1,500: —
tjänstgöringspenningar	»	1,000: —
jämte fria husrum och vedbrand;		

vice brandmästaren, lön	kronor	800: —
tjänstgöringspenningar	»	700: —
jämte fria husrum och vedbrand;		
efter fem års ordinarie tjänst och därunder ådagalagdt välförhållande kan lönen höjas till	»	1,000: —
samt efter tio års ordinarie tjänst under fortsatt välförhållande till	»	1,200: —
öfrige vaktmästare, hvarje, lön	»	800: —
tjänstgöringspenningar	»	600: —
efter fem års ordinarie tjänst och därunder ådagalagdt välförhållande kan lönen höjas till	»	1,000: —
samt efter tio års ordinarie tjänst under fortsatt välförhållande till	»	1,200: —
maskinisten, lön	»	1,200: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst hos banken och därunder ådagalagdt välförhållande kan förhöjas till	»	1,500: —
tjänstgöringspenningar	»	1,000: —
hvaraf kronor 400 utgöra arfvode för tillsyn af körporten		
jämte fria husrum och vedbrand;		
biträdande maskinisten, arfvode	»	1,800: —

Afdelningskontoret i Göteborg.

Styrelsen:

verkställande styrelseledamoten, lön	kronor	5,000: —
hvilket belopp efter fem års tjänstgöring såsom verkställande styrelseledamot vid kontoret i Göteborg eller kontoret i Malmö kan höjas till	»	5,500: —
tjänstgöringspenningar	»	4,000: —
i händelse verkställande styrelseledamot åtnjuter fri bostad, afdrages härför 500 kronor å lönen;		
tre andra styrelseledamöter, hvarje, i arfvode	»	2,400: —

Tjänstemännen:

åtta i första tjänstegraden,
åtta i andra tjänstegraden
och en i tredje tjänstegraden,
en hvar med aflöning enligt de i staten för hufvudkontoret för tjänsteman i samma grad angifna grunder.

Vaktbetjäningen:

två vaktmästare, hvardera, lön	kronor	800: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst och därunder ådagalagdt välförhållande kan höjas till	»	1,000: —
efter tio års till	»	1,200: —
samt tjänstgöringspenningar*)	»	300: —
två husdrängar, hvardera, lön	»	900: —

hvarjämte såväl desse som vaktmästarne äga att åtnjuta fri bostad och vedbrand eller såsom ersättning för nämnda förmån ett belopp för hvarje af 300 kronor om året.

Afdelningskontoret i Malmö.

Styrelsen:

verkställande styrelseledamoten, lön	kronor	5,000: —
hvilket belopp efter fem års tjänstgöring såsom verkställande styrelseledamot vid kontoret i Göteborg eller kontoret i Malmö kan höjas till	»	5,500: —
tjänstgöringspenningar	»	4,000: —
i händelse verkställande styrelseledamot åtnjuter fri bostad, afdrages härför 500 kronor å lönen;		
tre andra styrelseledamöter, hvarje, i arfvode	»	2,400: —

*) 1904 års Riksdag har medgifvit, att hvardera af vaktmästarne vid riksbankens afdelningskontor i Göteborg Lars Gustaf Olsson och Gustaf Alfred Hansson må erhålla en personlig tillökning af dem tillkommande tjänstgöringspenningar med 100 kronor om året att utgå från 1904 års början.

Tjänstemännen:

fem i första tjänstegraden,
fem i andra tjänstegraden
och en i tredje tjänstegraden,
en hvar med aflöning enligt de i staten för hufvudkontoret för tjänsteman i samma grad angifna grunder.

Arfvode:

till ombudsmannen	kronor	2,000: —

Vaktbetjäningen:

två vaktmästare, hvardera, lön	kronor	800: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst och därunder ådagalagdt välförhållande kan höjas till	»	1,000: —
efter tio års till	»	1,200: —
samt tjänstgöringspenningar	»	300: —
äfvensom för den ene vaktmästaren fri bostad och vedbrand och till den andre såsom ersättning därför 300 kronor om året.		
en husdräng, lön	»	900: —
jämte fri bostad och vedbrand.		

Öfriga afdelningskontor.

Styrelsen:

verkställande styrelseledamöter, en vid hvarje kontor, lön	kronor	4,000: —
hvilket belopp efter fem års tjänstgöring såsom verkställande styrelseledamot vid något riksbankens kontor kan höjas till	»	4,500: —
och efter tio års till	»	5,000: —
tjänstgöringspenningar	»	2,800: —
i händelse verkställande styrelseledamot åtnjuter fri bostad, afdrages härför 500 kronor å lönen;		
två andra styrelseledamöter vid ett hvart af kontoren i Kalmar, Nyköping, Visby, Vänersborg, Västerås och Växjö, hvarje, i arfvode	»	1,200: —
två styrelseledamöter vid ett hvart af öfriga afdelningskontor, hvarje, i arfvode	»	1,500: —

Tjänstemännen:

Å lönestat:

registrator och bokhållare	kronor	1,800: —
hvilket belopp kan förhöjas efter tre års ordinarie tjänst i graden till	»	2,200: —
efter sex års tjänst i graden till	»	2,600: —
kassör	»	2,200: —
hvilket belopp kan förhöjas efter tre års ordinarie tjänst i graden till	»	2,600: —
efter sex års tjänst i graden till	»	3,000: —
kamrerare	»	3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	»	3,500: —
efter tio års tjänst i graden till	»	4,000: —

Å arfvodesstat:

Tjänstgöringspenningar:

till tjänsteman i registrators- och bokhållaregraden	kronor	800: —
till kassör	»	1,000: —
till kamrerare	»	1,700: —

Missräkningspenningar:

till kassör vid något af kontoren i Kalmar, Nyköping, Visby, Vänersborg, Västerås eller Växjö	kronor	600: —
till kassör vid annat kontor	»	800: —

Arfvoden:

till ombudsman, vid hvarje kontor	kronor	1,000: —

Antal tjänstemän å stat må utgöra:

vid ett hvart af kontoren i Gäfle, Härnösand, Karlstad, Kristianstad, Linköping, Luleå, Sundsvall och Örebro: 1 kamrer, 1 kassör, samt 3 i registrators- och bokhållaregraden;

vid ett hvart af kontoren i Falun, Halmstad, Jönköping, Karlskrona, Uppsala och Östersund: 1 kamrer, 1 kassör samt 2 i registrators- och bokhållaregraden;

vid ett hvart af kontoren i Kalmar, Mariestad, Norrköping, Umeå och Visby: 1 kamrer, 1 kassör samt 1 i registrators- och bokhållaregraden;

vid ett hvart af kontoren i Nyköping, Vänersborg och Västerås: 1 kassör och 2 i registrators- och bokhållaregraden;

samt vid kontoret i Växjö: 1 kassör och 1 i registrators- och bokhållaregraden.

Vaktbetjäning:

Åt en vaktbetjänt vid hvarje kontor: lön	kronor	700: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst och		
därunder ådagalagdt välförhållande kan höjas till ...	»	800: —
och efter tio års till	»	900: —
tjänstgöringspenningar	»	300: —
jämte fri bostad och vedbrand.		

På gemensam stat för riksbankens hufvudkontor och samtliga afdelningskontor.

Arfvode:

till extra ordinarie tjänstemän samt för extra arbeten och semestervikariat, förslagsanslag	kronor	230,000: —

Riksdagen har dessutom anvisat nedan upptagna belopp samt med afseende å tillämpningen af denna stat därjämte fastställt följande:

1:o) Därest annan än tjänsteman i banken förordnas till verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor, äger denne att i arfvode tillgodonjuta ersättning med samma belopp, som i staten finnes anvisadt till aflöning åt verkställande styrelseledamoten vid kontoret utan ålderstillägg. Under semester samt vid tjänstledighet för sjukdom eller af annan orsak äger han att af arfvodet behålla hvad af aflöningen skulle tillkomma sådan innehafvare af befattningen, hvilken är tjänsteman i riksbanken, dock utan ålderstillägg.

2:o) Vid förflyttning af extra ordinarie tjänsteman från ett kontor till annat äga fullmäktige att af riksbankens medel bevilja den sålunda förflyttade ersättning för resekostnaden och annan utgift, som förflyttningen kan medföra för den transporterade.

3:o) Då enligt medgifvande i § 60 af reglementet tjänstemän öfver stat eller extra vaktmästare anställas, äga fullmäktige åt dem för tjänstgöringstiden anslå lämplig aflöning.

Utöfver hvad staten upptager, äga fullmäktige därjämte att, där de finna särskilda omständigheter sådant påkalla, tilldela lämpliga arfvoden åt biträden inom kontoret för riksbankens utrikes affärer.

Likaledes äga fullmäktige att anvisa nödiga medel för polis- och annan bevakning, för tillhandahållande åt vaktmästare af lämplig uniformsbeklädnad vid tjänstgöring och för biträde vid värmelednings skötande äfvensom att vid hufvudkontoret utöfver stat till vaktmästare för postbefordran och inkasseringsuppdrag samt för tjänstgöring vid brandanstalterna meddela de arfvoden, fullmäktige finna skäliga.

4:o) Den förhöjning i aflöningen, som efter viss tids tjänstgöring kan medgifvas, må, ändå att den föreskrifna tiden är tilländalupen, ej beviljas, förrän tjänstinnehafvaren under minst fyra femtedelar af samma tid med godt vitsord bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester; och må, då förhöjning i aflöningen beviljas, den förhöjda aflöningen åtnjutas från och med månaden näst efter den, under hvilken de för förhöjningen stadgade villkoren blifvit uppfyllda.

Förordnande, som oafbrutet fortfarit, till dess den tillförordnade befordrats till ordinarie tjänst i samma grad, hvaruti han sålunda tjänstgjort, må dock såsom ordinarie tjänstetid anses och sålunda kunna, efter den i

§ 66 af reglementet föreskrifna pröfning, inberäknas i den tid, som erfordras för erhållande af stadgadt lönetillägg.

Vaktbetjänt äger att i den för erhållande af tillägg å aflöningen stadgade tid inräkna sådant af honom tidigare innehafdt, med nattjänstgöring förenadt förordnande i riksbankens tjänst, som oafbrutet fortfarit, till dess han befordrats till ordinarie.

5:o) Tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid tjänstinnehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester eller vid tjänstledighet för sjukdom varit därtill jämlikt 7:o) här nedan berättigad, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen.

Till kassör anslagna missräkningspenningar få af honom uppbäras endast för den tid, han i sådan egenskap verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest kassörsgöromålen icke bestridt, utgå till den, som i hans ställe varit därtill förordnad.

6:o) För den tid, verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor på grund af medgifvande i § 52 mom. 4 åtnjuter semester, äga fullmäktige bestämma godtgörelse till vikarie att utgå af kontorets medel, med tillämpning därvid af de i aflöningsstaten meddelade föreskrifter angående aflöningsförmånerna för dylik ledamot; och då annan styrelseledamot vid afdelningskontor enligt ofvan åberopade stadgande åtnjuter semester samt suppleant till följd däraf inträder i styrelsen, må till denne, likaledes af kontorets medel, utgå ersättning med belopp, motsvarande det för ordinarie ledamot i staten anvisade arfvode.

För bestridande af tjänstgöring under semester, som åtnjutes af tjänsteman vid något af bankens kontor, äga fullmäktige samt styrelserna för afdelningskontoren att anvisa till extra ordinarie tjänstemän arfvoden efter 1,800 kronor för år räknadt eller, därest den förordnade skulle i sin egenskap af extra ordinarie tjänsteman komma i åtnjutande af högre arfvode, detta högre arfvode. Härjämte må till vikarie för kassör, som åtnjuter semester, utbetalas mot vederbörandes missräkningspenningar svarande belopp för tiden i fråga.

7:o) Blifver tjänsteman eller verkställande styrelseledamot, som tillika är tjänsteman i banken, af sjukdom hindrad att förrätta sin syssla, äger han under tjänstledigheten uppbära hela lönen samt dessutom, efter fullmäktiges eller vederbörande styrelses pröfning, under högst en månad hvarje år de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar.

För bestridande af vikariat vid sjukdomsfall äga fullmäktige eller vederbörande styrelse att i hvarje särskildt fall af riksbankens medel använda 1,800 kronor för år räknadt eller, därest den förordnade skulle i egenskap af extra ordinarie tjänsteman åtnjuta högre arfvode, ett belopp motsvarande detta högre arfvode. Härvid skall dock iakttagas, att, om e. o. tjänsteman, som erhållit förordnande att uppehålla ordinarie befattning, får uppbära med denna befattning förenade tjänstgöringspenningar, vikariatsersättningen utöfver tjänstgöringspenningarna icke må öfverstiga 1,800 kr. för år räknadt.

8:o) Erhåller tjänstinnehafvare efter egen ansökan tjänstledighet för svag hälsas vårdande, för enskilda angelägenheter, för tjänstgöring hos Riksdagen eller dess revisorer eller för andra särskilda uppdrag, eller fordras vikariat för tjänstinnehafvare på den grund, att han i behörig ordning afstänges från tjänstgöring eller eljest är lagligen förhindrad att sköta sin tjänst, kunna fullmäktige besluta, att den tjänstledige skall utöfver tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar till sin vikarie afstå så mycket af lönen, som fullmäktige pröfva för tjänstens uppehållande nödigt.

9:o) Fullmäktige eller vederbörande styrelse må kunna dels medgifva vaktbetjänt, som af sjukdom hindras från tjänstens bestridande, att under högst en månad hvarje år uppbära de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar, dels på framställning af vaktbetjänt, efter pröfning af förekommande omständigheter, medgifva honom ledighet under högst 15 dagar hvarje år med rätt för honom att under tiden uppbära alla med tjänsten förenade aflöningsförmåner. Då vaktbetjänt af sjukdom hindras att sin tjänst förrätta eller erhåller ledighet i den ordning, som här ofvan är sagdt, må, där annan person behöfver förordnas för göromålens uppehållande, den, som af deputerad eller kontorsstyrelse förordnas att bestrida tjänsten, af riksbankens medel erhålla arfvode, motsvarande högst 4 kronor om dagen.

Stat

för Tumba bruks tjänstemän.

Förvaltaren, lön	kronor 5,000: —		
tjänstgöringspenningar	» 1,500: —	kronor 6,500: —	
20 famnar ved samt trädgårdar, innehållande 49,37 ar, och åkerjord » 1,45 hektar.			
Nuvarande förvaltaren, J. Th. Fiebelkorn, är berättigad till pension i likhet med kamrerare vid hufvudkontoret och betalar pensionsbidrag såsom sådan.			
Bokhållaren, lön	kronor 1,600: —		
tjänstgöringspenningar	» 800: —	kronor 2,400: —	
12 famnar ved samt trädgård, innehållande 9,71 ar, och åkerjord » 7,09 »			
Kontorsbiträde åt förvaltaren, arfvode			» 1,200: —
Verkmästaren, lön	kronor 2,400: —		
tjänstgöringspenningar	» 1,200: —		» 3,600: —
16 famnar ved samt trädgård, innehållande 23,14 ar, och åkerjord » 13,88 »			
Pappersmästaren, lön	kronor 1,600: —		
tjänstgöringspenningar	» 800: —		» 2,400: —
12 famnar ved samt trädgård, innehållande 11,187 ar, och åkerjord » 16,97 »			
Skolläraren, lön	kronor 500: —		
tjänstgöringspenningar	» 150: —		
arfvode för söndagsskolan	» 150: —		» 800: —
jämte 8 famnar ved.			
Läkaren, arfvode			» 1,200: —

Anmärkning: Veden skall bestå af blandad tall och gran.

Centraltryckeriet, Stockholm, 1912.